

גוש

כוחות-חביטחון בתבונה ובהתאפקות רבה. כאשר החלה הפגנה מתארגנת ברחובה היראשי של רמאללה, ושיריוניות מישמר הגבול זינקו לעבר המפגינים, מיהר רביסרן מוריס, המושלהצבאי של העיר, להורות לשיריוניות לסגת. שוטרי מישמר-הגבול, אנשי יחידת הצנחנים, המכונים על-ידי התושבים המקומיים, "הכומות האדומות" וחילי יחידה צבאית אחרת, שהיו מעורבים במהומות שאירעו לפני שבועות אחדים ברחברן, נצטוו על-ידי מפקדיהם להצניע עצמם, ולא לבלוט בשטח. נכבדי העיר, ומנהיגי הצעירים של רמאללה, גמלו להם באותה מטבע. שרשרות-יחידות של צעירים מתונים שלובי-זרוע בלמו את נהר האדם הגדול, שזרם לעבר הכיכר המרכזית. הם ניסו, בהצלחה, להרגיע את השבאב היריעש ולמנוע התנגשות עם החיילים. כאשר, שעות ספורות אחר-כך, נערכו שתי ההלוויות, והקהל האדיר, "השחור" את רחובות העיר, ניתנה הוראה לחיילים ל- התרחק לחלוטין ממסלול ההלווייה. רק

בגובה רב. שעה אחרי ההלווייה החלה צועדת הפגנה גדולה לעבר כיכר העיר, שיריוניות מישמר הגבול (בתמונה למטה) שטעו לעבר המפגינים במהירות רבה, פיזרוה כשהם מפעילים סירנות ומפיצים את קהל המפגינים לכל עבר. תוך שניות ספורות נעלמו המפגינים.

שומרי הארון
משך ההלווייה, שבה השתתף קהל בן 10,000 איש, הקפידו כוחות הביטחון להיעלם מן השטח, ואיפשרו לקהל הרב לזרום בשקט מהמיסגד לבית-הקברות, כשהוא נושא את ארונות המתים בידיים,

החילות ירה צרורות קלציניקוב באוויר. תוך שניות ספורות נפוצו המפגינים לכל רוח, וכאשר הכריז מוריס על עוצר, מיהרו המפגינים להסתגר בבתיהם. כעבור עשר דקות הכריזו הרמקולים על ביטול העוצר. מאות אלפי הלירות שהושקעו באירגון צעדת גושי-אמונים לא הספיקו, כפי הנראה, וגם לא כושר-האירגון שבו נתפרסמו מני היגי הגוש, הזרם האדיר של הצועדים, שי נשפך להגיון כוכב-השחר, שטף את הר מיתקנים שהוכנו, רמס את דוכני-המכירה והקיוסקים, סתם עורקית-חבורה והפריע ל- תוכנית האמנותית שהוכנה בעמל רב. רק בשעת לילה מאוחרת, כאשר הצור עדים היו כבר עייפים, הצליחו הרמקולים הניידים של המארגנים לחלק להם הוראות אחרונות, ולהנחותם לקראת יומה השני והאחרון של הצעדה.

בחגורתם כלי-נשק, ואילו רבים מהחיילים שהופקדו לאבטחתם הצמידו לרשיביגדם את סמל הצעדה, שמחירו היה שתי לירות עם הנחה של חצי לירה לחיילים. שעה אחרי שהתפזרו אחרוני המל- ויים בהלווייה הגדולה שהיתה ברמאללה, כאשר רביסרן מוריס, המכונה בפני תושבי רמאללה, "מייגר מוריס איירונגנד" (יד- הברזל, על מישקל איירונסייד), התכוון כבר להורות על פיגוי הכוחות המתוגברים מהעיר, התארגנה והחלה צועדת לעבר הר כיכר המרכזית הפגנה גדולה. כ-2000 צעירי רים נושאי כרות התקדמו, בצעדים אי- טיים ובקריאות קצובות, לעבר הכיכר. שלוש שיריוניות של מישמר הגבול פרצו במהירות עצומה לעבר גוש המפגינים, כשהן מפעילות סירנות צורמות. סגן מאחד

ליד כל אחד מהכפרים שעל מסלול הצעדה ניצבו חיילים חמושים, כאילו כדי להגן על הצועדים מפני הכפריים. אך לא היה צורך בכך. צעירי הכפרים הצטרפו

שוטרי-תנועה בודדים, מרביתם ערבים, ניראו במיספר צמתי-סימטות, ואילו הכוח כולו התחזק אל מעבר לטווח-הראייה. תי- הלוויות עברו בשקט רב ובסדר, מילבד חקריאות שבחלקן היו צורמניות והיסי- טריות.

מאח
יוסי ינאי

לעיתים לצועדים, לאורך מיספר עשרות מטרים, כבדרך לצון, ואילו הוריהם ניסו, ופעמים הצליחו - למרות הגיהפסח - למכור לצועדים משקה ומזון. רבים מהצועדים נשאו על כתפיהם או

בעוד החיילים ברמאללה משתדלים ל- הצניע את נוכחותם, עשו אלה שלאורך מסלול צעדת גושי-אמונים כל שביכולתם על-מנת להבליט נוכחות. גיפים, קומנדר קרים ומשאיות צבאיות פיטרלו ללא-הרף לאורך המסלול, כאשר בכל פעם שנדמה חיח לחיילים כי צועדת או צועד מתקשים להמשיך, הם היו נעצרים לידו, משקים או- תו ממימייה ולעיתים אפילו מסיעים אותו כיברת-דרך, "בגניבה".

עץ התלייה
כין הכרזות, זרי הפרחים ודיגלי פלסטין בלט עמוד-התלייה, אשר לקצה החבל המשתלשל ממנו נקשרה בובת קוף.